

РЕШЕНИЕ

№ 5060

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА**
като разгледа докладваното от **ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20231110131540 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.422 и сл.ГПК.

Предявен е от „ЕАД срещу Й. А. И., иск с правно основание чл.422 ГПК вр. чл. 79 ЗЗД вр. чл.150 ЗЕ и чл.86 ЗЗД за установяване на суми, присъдени със заповед по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№ 7461/2023 г. на СРС, 120 състав.

Ищецът претендира от Й. А. И. вземане в размер на 1953,20 лева - главница за периода 01.05.2019 г. до 30.04.2022 г., сумата от 280,80 лева - мораторна лихва за периода 15.09.2020 г. до 30.01.2023 г., ведно със законната лихва от датата на заявлението по чл. 410 ГПК – 10.02.2023 г. до изплащане на вземането, главница за услугата „дялово разпределение“ в размер на 48,14 лв. за периода 01.01.2020 г. до 30.04.2022 г., сумата от 9,01 лв. - мораторна лихва върху главницата за услугата дялово разпределение за периода 05.03.2020 г. до 30.01.2023 г., ведно със законната лихва от датата на заявлението по чл. 410 ГПК – 10.02.2023 г. до изплащане на вземането.

В исковата молба се твърди, че на 10.02.2023 г. ищецът е депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, с вх. № 37804 срещу Й. А. И., ЕГН ***** за процесните суми, като заявлението е уважено и е издадена заповед за изпълнение. В срока по чл. 414 от ГПК длъжникът е подал възражение срещу заповедта, което обуславя правния интерес на ищеца от установяване на вземането по исков ред. Ищецът твърди, че ответникът се явява потребител на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на §150 от ДРЗЕ, в качеството на собственик или ползвател на собствен имот, находящ се на адрес: гр. София, 1231, обл. София, общ. „Връбница“, ж.к. „Връбница-2“, бл. 632, вх. Ж, ап. 3, за процесния период. Ищецът твърди, че ответникът не е заплатил претендираните суми.

В срока за отговор ответникът не е ангажирал такъв, не е направил доказателствени искания, не е ангажирал възражения, не е депозирал молба за гледане на делото в негово отсъствие. Видно от заповедното производство същият е депозирал

възражение, което се явява бланкетно – не са посочени никакви причини и обстоятелства относно недължимостта на вземането, които да подлежат на проверка от съда.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

На ответникът е връчен препис от исковата молба и приложенията, както и Разпореждането на съда по чл. 131 от ГПК. В срока, предоставен за отговор не е подаден такъв. Ответникът не е ангажирал становище по исковата молба, не изпраща представител в първо съдебно заседание, не прави искане за разглеждане на делото в негово отсъствие. Видно от заповедното производство същият е депозирал възражение, което се явява бланкетно – не са посочени никакви причини и обстоятелства относно недължимостта на вземането, които да подлежат на проверка от съда. При така установеното, настоящият състав счита, че са налице основанията на чл. 238 от ГПК за произнасяне с неприсъствено решение.

С оглед на представените по делото доказателства и липсата на насрещни такива, представени от ответника, настоящият състав намира, че иска е вероятно основателен, като предвид това, че на ответника са указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и неявяването в първо с.з., налице са изискванията на чл. 239 ал.1 ГПК за постановяване на неприсъствено решение по същество на спора, като същото не следва да се мотивира.

Следва исковата претенция за главница и законна лихва да бъде уважена, като на ищеца да се присъдят разноските, извършени в исковото и в заповедното производство, както следва: 95.82 лв. в заповедното производство, в това число за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, сумата от 45.82 лв. за държавна такса в исковото производство и юрисконсултско възнаграждение в исковото производство в размер на 150 лв., съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК.

С оглед на горното и на основание чл. 238 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено в отношенията между страните „ЕАД, ЕИК „ представлявано от ., със седалище и адрес на управление в гр. София, ул.Ястребец №23Б, против Й. А. И., ЕГН *****, гр. София, ж.к. Връбница 2, бл. 632, вх. Ж, ап. 3, че ответникът Й. А. И., ЕГН ***** дължи на ищеца „ЕАД, ЕИК „, на основание чл.422 ГПК вр. чл. 79 ЗЗД вр. чл.150 ЗЕ и чл.86 ЗЗД, сума в размер на 1953,20 лв. (хиляда деветстотин петдесет и три лева и двадесет стотинки) - главница за периода 01.05.2019 г. до 30.04.2022 г., сумата от 280,80 лв. (двеста и осемдесет лева и осемдесет стотинки) - мораторна лихва за периода 15.09.2020 г. до 30.01.2023 г., ведно със законната лихва от датата на заявлението по чл. 410 ГПК – 10.02.2023 г. до изплащане на вземането, главница за услугата „дялово разпределение“ в размер на 48,14 лв. (четиридесет и осем лева и четиринадесет стотинки) за периода 01.01.2020 г. до 30.04.2022 г., сумата от 9,01 лв. (девет лева и една стотинка) - мораторна лихва върху главницата за услугата дялово разпределение за периода 05.03.2020 г. до 30.01.2023 г., ведно със законната лихва от датата на заявлението по чл. 410 ГПК – 10.02.2023 г. до изплащане на вземането.

ОСЪЖДА Й. А. И., ЕГН ***, гр. София, ж.к. Връбница 2, бл. 632, вх. Ж, ап.**

3,, да заплати на „“ ЕАД, ЕИК ., представлявано от Кремен Георгиев, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул.Ястребец №23Б, сумата от 291.64 лв. (двеста деветдесет и един лева и шестдесет и четири стотинки) – разноски, направени в заповедното и в исковото производства, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

РЕШЕНИЕТО подлежи на съобщаване на ответната страна с указване на правата и по чл. 240, ал.1 ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____